

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 348. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064614016/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

valgte, Sønnen af Eventyrslottet, just i Stunden, da Sejren var dig vis: min Hånd nær Susan?

Se, jeg bestod Proven! Se Hjertet, du fristede på Sygglejet, i din gloende Ovn, som du sendte ud at ene gå Slegternes blodige Sekelgang – se det forsøgte Hjerte besejrede Fjenden: sin egen og sin Næstes Sot, og grummere af Viden end andre af Tro kender det sig som din, ene din!

Se, fra Tårnet og til Lussemorgen vandrede jeg blind for dit Åsyn, som mine Fædre! Men jeg tjente dig ikke som de! Uddreves af dit Rige befastede jeg mig i dets Inderste: i Hjertet – bekrigede jeg dig, som Konge, ikke Træl, i dit eget Hjem!

Du, som tvang mig til at leve, som du tvang mine Fædre til at dø, erkend mig da, hvor jeg erkendte dig: i vor fælles Styrke: Blodet, som skilte og forenede os! som du gjorde til Fjendens Talsmand – at det, i elvte Time, skulde bekende dig som sin egen Gud!

Og du, Susan, erkend mig som din Husbond! Du, som spyede ad Jærnet, kys nu Guldet: Danskeren i Järnbäraland, forløst af »Bjærgets«, af Levende og Døde, den Eneste – hvis Ret er Altet! Den, der vågnede sidst af alle, da Lucia-Nat var omme, da Festens Lys stod tændt og dens Bord dækket, den, der sloges til Krøbling, at en Anden skulde slæbe dig op ad Trappen, og *han* kysse dig overst deroppe!

Og Brynte, fatter du nu hans Styrke? at den et Starke-Thors, Guro Ryssetovs Følgesvend fra Nattens Ridt. Sancta Lucia, se ham bag din Stoi: Guds Redskab, Jærnet! Jætternes Dræber, Gudernes Beskytter! Husker du ikke, at han priste sine Lænker? som Blinde-Olle, som Mester Møll, som Hindric Griphufvud, som alle Gud blindede, for at de i hans Navn skulde tjene os! Men vi, Susanna: de Bøfsche og du Pont, *vi* stod i Værneskogen foran dens Bønder, som *den* Guds Åsyn, de så den Dag, da de slagtede Finneerne, hans Udtjente; som de forglemte i deres egen Tjenestes År, men så påny, da han, der havde haft deres Liv fornødent, fik deres Død behov! han, som åbenbares i Sejrens Øjeblik, for Sejrende som for Tabende! som vi to selv først fattede, da han krævede din som min Farfader, at af deres Legemer, af Jærnet, udsmelte os Guldet!

O Herre, du tog Ansvaret for alle Døde fra mig – og gav mig det for alle Levende! Jeg vilde sørge for de Tusinde og skal nu sørge for den En: mig selv! Jeg, der havde Modet til Oprøret, vil jeg nu have